

Kaszálva

[2011. március]

Hiába viszket a tenyerem,
pénzt nem adok s nem kapok,
míg nyulat kaszával kergetem
s vele a bukó napot.

Játszva az élelmes megélhetőst,
az idő örök, tudom,
ki fenn vagy, a szemem még be ne kösd,
hadd csüngjek e verssoron.

Mi dicséret, lehet jutalom
e földnek, hol párhuzam
pontozott, kínom földi nyom,
hol elveszítem magam.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Páll Lajos

Látó Szépirodalmi Folyóirat